

Sygn. akt I KK 127/20

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **W. R. i M. C.**

skazanych za przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 października 2020 r.,

wniosek obrońców o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego

w (...) z dnia 22 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 6 lipca 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanych W. R. i M. C. w kasacjach wywiedzionych od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...) wystąpili z wnioskami o wstrzymanie wykonania wyżej opisanego wyroku do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanych nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie

z art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok – stosownie do zasady wynikającej z treści art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia się. Przepis art. 532 § 1 k.p.k. ma więc charakter wyjątkowy i w konsekwencji nie podlega wykładni rozszerzającej. Zastosowanie uregulowanej w nim instytucji winno być zatem uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami – mającymi swoje zakotwiczenie w treści podniesionych zarzutów kasacyjnych lub podstawach kasacyjnych branych pod uwagę z urzędu – prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej zbyt poważne skutki. Tego rodzaju sytuacja, mimo uznania przez Sąd Najwyższy, że kasacje powinny zostać rozpoznane na rozprawie, w niniejszej sprawie nie zachodzi. Sygnalizowane w kasacji obrońcy W. R. w problemy zdrowotne skazanego mogą być natomiast rozważone – w zależności od układu faktycznego w jakim skazany się aktualnie znajduje – w toku postępowania o odroczenie wykonania kary lub udzielenia przerwy w jej wykonywaniu (art. 150 § 1 k.k.w., art. 153 § 1 k.k.w. w zw. z art. 150 § 1 k.k.w.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.